

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

1. วัสดุและอุปกรณ์

- 1.1 ยอดไซเดนเรนเบี้ยที่ได้จากการขยายพันธุ์ในสภาพปลอดเชื้อ
- 1.2 เครื่องชั่งชนิดละเอียด (analytical balance)
- 1.3 เครื่องชั่งไฟฟ้า (electrical balance)
- 1.4 เครื่องวัดความเป็นกรดค้าง
- 1.5 หม้อน้ำความดันไออกซิเจน
- 1.6 กล้องจุลทรรศน์ (dissecting microscope)
- 1.7 เตาไฟฟ้า
- 1.8 เตาแก๊ส
- 1.9 ตู้กรองอากาศ (air flow cabinet)
- 1.10 ตู้เพาเวลเลี่ยงเนื้อเยื่อที่สามารถควบคุมอุณหภูมิและแสง
- 1.11 ขั้นสำหรับวางขวดเลี้ยงเนื้อเยื่อ
- 1.12 ขวดรูปชมพ์ (erlenmyer flask) ขนาด 125 มล
- 1.13 หลอดทดลองขนาด 25 x 150 มม
- 1.14 บีบีเพต
- 1.15 ขวดวัดปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 1000 มล
- 1.16 บีกเกอร์
- 1.17 ระบบออกตัว
- 1.18 ขวดใส่สารละลายเข้มข้น
- 1.19 งานเลี้ยงเชื้อ

1.20 ข้อนตักสาร

1.21 วัสดุที่ใช้ในการของอากาศ

1.21.1 ความมีค่าและใบมีค่าตัดเบอร์ 10 หรือเบอร์ 11

1.21.2 ใบมีดโกนที่ตัดเป็นใบมีดเล็กขนาด 2×10 มม

1.21.3 กระดาษกรอง Whatman เบอร์ 3

1.21.4 ตะเกียงแอลกอฮอลล์

1.21.5 ปากคิบขนาดยาว 140 และ 180 ซม

1.21.6 หลอดทดลองใส่แอลกอฮอลล์

1.21.7 แผ่นพลาสติกขนาด 70×90 มม

1.22 วัสดุอื่น ๆ เช่น ยางรัดของ กระดาษอลูมิเนียม (aluminum foil) ฯลฯ

1.23 น้ำกลิ้นชี่งกลิ้นจากเครื่องแก้ว

1.24 วัสดุที่ใช้ในการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา

1.24.1 สไลด์และกระจาบปิดสไลด์

1.24.2 ขวดเล็ก (vial)

1.24.3 ขวดแก้วย้อมสี (coplin jar)

1.24.4 ตู้อบ

1.24.5 เครื่องอุ่นแผ่นสไลด์

1.24.6 แท่งไม้

1.24.7 เครื่องฝานเนื้อเยื่อ (microtome)

1.24.8 วัสดุอื่น ๆ เช่น เซ็มเมิล ปากคิบ พู่กัน ฯลฯ

2. สารเคมี

2.1 สารเคมีสำหรับการร้าเชื้อ

2.1.1 Clorox ของบริษัท The Clorox Co., Oakland U.S.A.

2.1.2 Tween 20

2.2 สารเคมีสำหรับเตรียมอาหาร

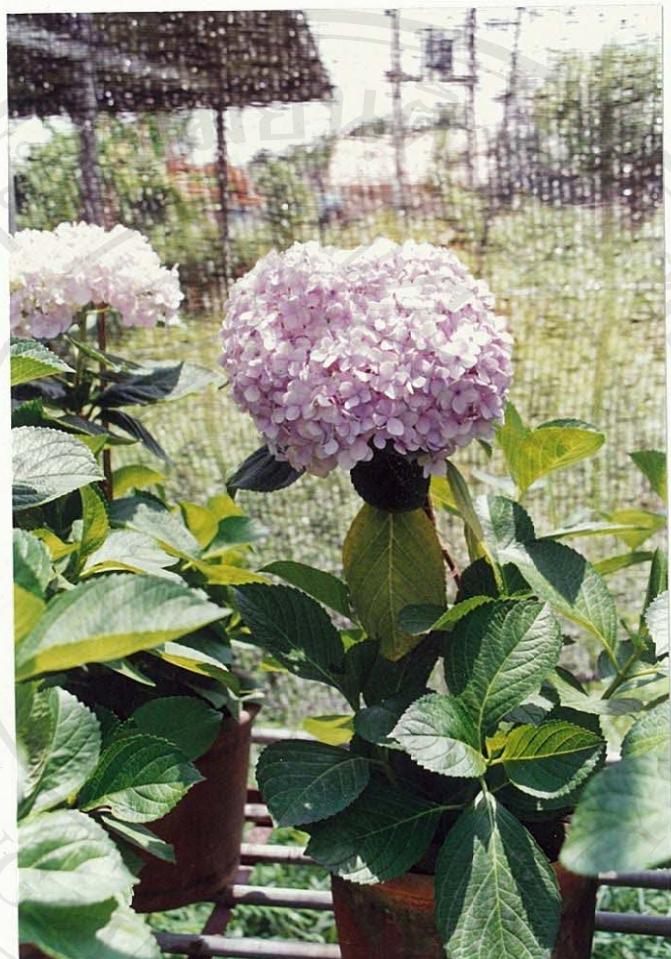
- 2.2.1 เกลือโซเดียมฟอสฟอรัส ขาว คลอกต่าง ๆ ตามสูตร MS(1962)
- 2.2.2 เกลือโซเดียมฟอสฟอรัส ขาวรองต่าง ๆ ตามสูตร MS(1962)
- 2.2.3 วิตามินต่าง ๆ ตามสูตร MS(1962)
- 2.2.4 Ferrous sulfate ของบริษัท J.T. Baker Chemical Co.,
Phillipsburg N.J., U.S.A.
- 2.2.5 Ethylene diamine tetra acetic acid diNa-salt
dihydrate ของบริษัท Koch-Light Laboratories Ltd.,
England
- 2.2.6 สารควบคุมการเจริญของพืช
  - 2.2.6.1 Indole butyric acid (IBA) ของบริษัท E.Merck,
Darmstadt West Germany
  - 2.2.6.2 Benzyl amino purine (BAP)
  - 2.2.6.3 Gibberellic acid (GA₃)
  - 2.2.6.4 Naphthalene acetic acid (NAA)
  - 2.2.6.5 6-Furfuryl aminopurine (kinetin)
รายการที่ 2.2.6.2-2.2.6.5 ของบริษัท Sigma Chemical Co.,
U.S.A.
- 2.2.7 Potassium iodide 1 N
- 2.2.8 Hydrochloric acid 1 N
- 2.2.9 น้ำกลั่น
- 2.2.10 ผงวุ้น (agar) ตรา เชลลิคอปเตอร์

2.3 สารที่ใช้ในการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยา

- 2.3.1 Xylol ของบริษัท Riedel-de Haen AG Seelze-Hannover,
West Germany
- 2.3.2 สี Haematoxylin
- 2.3.3 Glacial acetic acid
- 2.3.4 Formalin
- 2.3.5 Paraffin oil
- 2.3.6 Paraffin
- 2.3.7 Tertiary butyl alcohol (TBA)
- 2.3.8 Canada balsam
- 2.3.9 Ethanol ความเข้มข้น 70 และ 95%
- 2.3.10 Absolute ethyl alcohol
- 2.3.11 Ether

3. การเตรียมตัวพิชทดลอง

ขั้นส่วนพิชทดลองที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ ได้มาจาก การขยายพันธุ์รีมแรกจากส่วนยอดของไยเดรนเยีย ซึ่งปลูกเลี้ยงในเรือนเพาะชำ หมวดวิชาไม้ดอกไม้ประดับ ภาควิชาพิชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ภาพที่ 1 หน้า 28) โดยตัดเลือกจากกิ่งสมบูรณ์ที่อยู่ส่วนบนของลำต้น (ภาพที่ 2 หน้า 29) ตัดกิ่งพันธุ์ที่คัดเลือกไว้มาที่คลีแล้วติดมา 2 ถิ่น ตัดใบที่คลีออกพร้อมกับตัดแต่งให้แต่ละยอดมีขนาด 1.5 ซม (ภาพที่ 3 ก. หน้า 30) ทำการผ่าเชือกที่ผิวของยอดพันธุ์ โดยการนำมาระเบย่าในสารละลายคลอร์อิกซ์ที่มีความเข้มข้น 10% ซึ่งเตรียมโดยใช้สารละลายคลอร์อิกซ์ 10 มล ผสมน้ำกลั่น 90 มล + Tween 20 ความเข้มข้น 0.1% เขย่ายอดพันธุ์ดังกล่าวในสารละลายคลอร์อิกซ์เป็นเวลานาน 15 นาที (ภาพที่ 3 ข. หน้า 30) หลังจากนั้นจึงนำยอดพันธุ์มาล้างด้วยน้ำกลั่นที่ผ่าเชือกแล้ว 3 ครั้ง โดยทำในครึ่บลอดเชือก

ภาพที่ 1 ไฮเดรนเยีย (Hydrangea macrophylla Thunb.) ที่ปลูกในเรือนแพช้า
หมวดวิชาไม้ดอกไม้ประดับ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 2 คำแนะนำของยอดพันธุ์ไชเดรน เอียงที่นำมาเลี้ยง

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

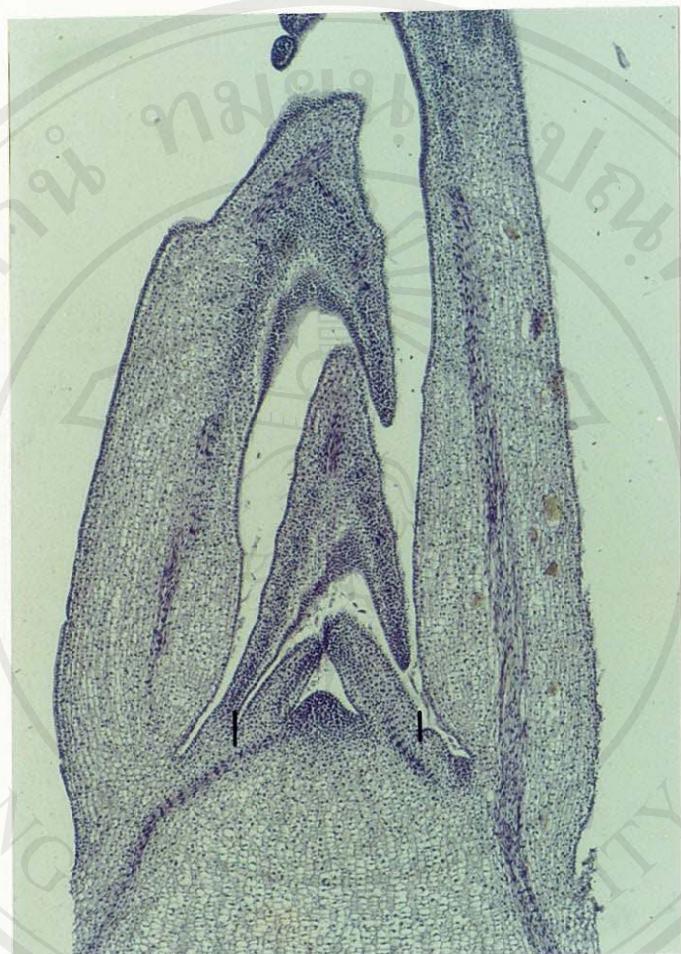

ภาพที่ 3 การเตรียมชิ้นส่วนทดลองเริ่มต้น

ก. การตัดแต่งยอดพันธุ์ไซเดรน เยียก่อนการผ่าเชื้อ

ข. การผ่าเชื้อยอดพันธุ์ในสารละลายน้ำคลอร์อค + Tween 20

นำปลายยอดไซเดรนเยียก่อนการผ่าเชื้อแล้ว มาตัดให้กล้องจุลทรรศน์ ชิ้งตั้งอยู่ใน튜บูลอค เชื้อโดยตัดใบออก เริ่มแรกจะใช้กำลังขยาย $12.5 \times$ (เท่า) จากนั้นจึงเพิ่มกำลังขยายขึ้นเป็น $25 \times$ โดยตัดใบออก $12.5 \times$ (เท่า) ตามความเหมาะสม ตัดใบอ่อนออก $2-3$ คู่ จะได้ส่วนของปลายยอด (shoot tip) ขนาด 0.1 มม ซึ่งประกอบด้วยหน่วยเดิบโตของยอดและใบอ่อนมาก (leaf primordia) 1 คู่ (ภาพที่ 4, 5 หน้า 31,32) และนำไปเลี้ยงบนอาหารวัสดุ MS ที่มี IBA และ BAP 0.5 และ 2.25 มก/ล ตามลำดับ และน้ำมะพร้าว 10% ในหลอดทดลอง (ส่วนประกอบของอาหารคูตราางที่ 1-5 หน้า 33-38)

ภาพที่ 4 ภาพตัดตามยาวของปลายยอดไยเดรนเยีย (145 X)

Copyright © | คือส่วนที่ใช้ในการทดลอง
All rights reserved

ภาพที่ 5 ภาพตัดตามขวางของป้ายยอคไซเดรนเยีย (215X)

| คือส่วนที่ใช้ในการทดลอง

นำไปเก็บไว้ในสภาวะการเลี้ยงเริ่มแรกที่อุณหภูมิ $28 \pm 2^\circ\text{C}$ ความ�ื้มแสงประมาณ 2,000 ลักซ์ 24 ชม./วัน หลังจากนั้นเมื่อ เลี้ยงป้ายยอคเป็นเวลา 2 เดือน จะได้คืนชีวิตความสูงประมาณ 1.8 ซม. มีใบ 7 คู่ ทำการตัดโดยตัดส่วนยอคและตัดแค่ละข้อซึ่งมีใบ 1 คู่ แล้วนำส่วนยอคและข้อเลี้ยงแยกกัน บนอาหารสูตรเดิม ในภาชนะกว้างขนาด 75×120 มม โดยเลี้ยง 20 ชั่วโมง/วัน และจะทำการตัดทุก ๆ เดือน เพื่อเพิ่มปริมาณ นำหัวคิปวางแผนไว้บนขั้นสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อขนาด 85×125 ซม. ซึ่งติดแหล่งพลังงาน เช่น บานานา 40 วัตต์ (Watt) ชั่วโมง 3 หลอด ความ�ื้มแสง 2,000 ลักซ์ ระยะเวลาที่แสง 16 ชม./วัน อุณหภูมิ $28 \pm 2^\circ\text{C}$ ยอดที่ได้จากการเลี้ยงเหล่านี้นำไปใช้ในการทดลองต่าง ๆ

4. การเตรียมสารละลายน้ำแข็ง (stock solution)

4.1 การเตรียมชาตุอาหารหลัก

เตรียมชาตุอาหารหลักที่ใช้ในสูตร MS (1962) ซึ่งจะเตรียมแยกเป็นขั้นตอนนิดๆ โดยที่แต่ละขั้นตอนมีความเข้มข้น 1 นิลาร์ ปริมาตรนิคละ 200 มล โดยใช้ปริมาณสารดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ชนิดและปริมาณของสารในสารละลายน้ำแข็งของชาตุอาหารหลักสูตร MS (1962)

ชนิดของสาร	ปริมาณสารในสูตร MS (1962) (มก/ล)	ปริมาณสารในน้ำยา 200 มล (ก)
NH_4NO_3	1,650	16.008
KNO_3	1,900	20.220
$\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	440	29.404
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	370	49.296
KH_2PO_4	170	27.218

4.2 การเตรียมชาตุอาหารรอง

เตรียมชาตุอาหารรองโดยใช้สูตร MS (1962) โดยทำเป็นสารละลายน้ำแข็ง รวมไว้ในขวดเดียวกัน ความเข้มข้นของสารมากกว่าที่ใช้จริง 100 X ซึ่งสารแต่ละชนิดตามที่กำหนด (ตารางที่ 2 หน้า 34) ละลายน้ำกลิ้น รวมกันให้เป็นปริมาตรสุดท้าย 1,000 มล

ตารางที่ 2 ชนิดและปริมาณของสาร ในสารละลายน้ำขึ้นของชาตุอาหารของสูตร MS (1962)

ความเข้มข้น 100 X

ชนิดของสาร	ปริมาณสารในสูตร MS (1962) (มก/ล)	ปริมาณสารในน้ำยา เข้มข้นปริมาตรสูดท้าย 1,000 มล (มก)
$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	0.025	2.5
KI	0.83	83
$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	8.60	860
$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	22.30	2,230
H_3BO_3	6.2	620
$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	0.25	25
$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.025	2.5

4.3 การเตรียมวิตามิน

เตรียมวิตามินสูตร MS (1962) โดยทำเป็นสารละลายน้ำขึ้นรวมกันไว้ในขวด ให้มีความเข้มข้นมากกว่าที่ใช้จริง 100 X ชั่งสารแต่ละชนิดตามที่กำหนด (ตารางที่ 3 หน้า 35) และถ่ายน้ำลงรวมกันให้มีปริมาตรสูดท้าย 1,000 มล

ตารางที่ 3 ชนิดและปริมาณของสารในสารละลายเข้มข้นของวิตามินสูตร MS(1962)
ความเข้มข้น 100 X

ชนิดของสาร	ปริมาณสารในสูตร MS(1962) (มก/ล)	ปริมาณสารในน้ำยา เข้มข้นปริมาตรสูตรทั้งหมด 1,000 มล (ก)
glycine	2	0.2
myo-inositol	100	10.0
thiamine .HCl	0.1	0.01
pyridoxine	0.5	0.05
nicotinic acid	0.5	0.05

4.4 การเตรียมสารละลายเหล็กในรูป FeEDTA

เตรียม FeEDTA ตามสูตร MS(1962) ซึ่งประกอบด้วย $\text{Na}_2\text{EDTA} \cdot 2\text{H}_2\text{O}$

และ $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ โดยทำเป็นสารละลายเข้มข้นรวมไว้ในขวดเดียวกัน โดยมีความเข้มข้นมากกว่าที่ใช้จริง 100 X ซึ่งสารแต่ละชนิดต้องกล่าวตามที่กำหนด (ตารางที่ 4 หน้า 36) ละลายสารแต่ละส่วนในน้ำกลั่นให้มีปริมาตรสูตรทั้งหมด 500 มล แล้วจึงนำมาผสมไว้ในขวดเดียวกัน ทำการหมุนขวดสารละลายเหล็กด้วยกระดาษอลูมิเนียมให้มิดชิด เพื่อบังกับแสง

ตารางที่ 4 ชนิดและปริมาณของสารละลายน้ำเหล็กเข้มข้น สูตร MS(1962) ความเข้มข้น 100 X

ชนิดของสาร	ปริมาณสารในสูตร MS(1962) (มก/ล)	ปริมาณสารในน้ำยา เข้มข้นปริมาตรสูตรท้าย 1,000 มล (ก)
Na ₂ EDTA . 2H ₂ O	37.3	3.73
FeSO ₄ . 7H ₂ O	27.8	2.78

4.5 การเตรียมสารควบคุมการเจริญเติบโต

เตรียมสารควบคุมการเจริญเติบโตที่ใช้ในการทดลองคือ BAP, IBA, NAA, kinetin และ GA₃ โดยแยกเตรียมแต่ละชนิดดังนี้

4.5.1 การเตรียม BAP

ชั่ง BAP 22.5 มก ละลายด้วย 1N KOH (potassium hydroxide) เล็กน้อยพอๆ กับ BAP ละลาย และจึงปรับปริมาตรสูตรท้ายให้เป็น 100 มล ด้วยน้ำกลิ่น

4.5.2 การเตรียม IBA

ชั่ง IBA 10 มก ละลายด้วย absolute ethanol เล็กน้อย และปรับปริมาตรสูตรท้ายให้เป็น 50 มล ด้วยน้ำกลิ่น

4.5.3 การเตรียม NAA

ชั่ง NAA 5 มก ละลายด้วย absolute ethanol เช่นเดียวกับการเตรียม IBA และปรับปริมาตรสูตรท้ายให้เป็น 100 มล ด้วยน้ำกลิ่น

4.5.4 การเตรียม kinetin

ชั่ง kinetin 5 มก ละลายด้วย 1 N KOH เช่นเดียวกับการเตรียม BAP และปรับปริมาตรสูตรท้ายให้เป็น 100 มล ด้วยน้ำกลิ่น

4.5.5 การเตรียม GA₃

ชั้ง GA₃ 1 มก ละลายน้ำด้วย absolute ethanol เช่นเดียวกับการเตรียม IBA และปรับปริมาณคราสุดท้ายให้เป็น 50 มล ด้วยน้ำกลัน สารควบคุมการเจริญเติบโตทุกชนิดที่เตรียมเสร็จแล้วปิดฝาให้แน่น และเก็บไว้ก่อนไว้ในตู้เย็นอุณหภูมิ 4 °C

ความเข้มข้นที่ใช้จริงของสารแต่ละตัวอย่างจะเอียดจากแต่ละกรรมวิธีที่กำหนดไว้ใน

การทดลอง

5. การเตรียมอาหารพืชฐานสูตร MS (1962)

นำส่วนประกอบของอาหารพืชฐานสูตร MS (1962) จากน้ำยาเข้มข้นที่เตรียมในข้อ 4 มาผสมให้เข้ากัน โดยใช้สารละลายเข้มข้นแต่ละชนิดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 5 หน้า 38 ขั้นตอนการทำอาหารสูตร MS ทำได้ดังนี้

ทำการเตรียมโดยใช้น้ำกลัน 500 มล ลงในภาชนะครัวเรือนขนาด 1,000 มล เติมสารละลายแต่ละชนิดของธาตุอาหารหลักลงไปเบี่ยงให้เข้ากันดี แล้วจึงเติมธาตุอาหารรอง วิตามิน เหล็ก ซอร์บิน และน้ำมะพร้าว และสารควบคุมการเจริญเติบโตลงไปตามลำดับ โดยทุกครั้งที่จะเติมสารละลายชนิดใหม่ลงไป จะเบี่ยงสารละลายที่มีอยู่เดิมให้เข้ากันดีเสียก่อน เพื่อป้องกันการตกตะกอน เมื่อผสมสารชนิดต่าง ๆ ครบตามปริมาณที่กำหนดแล้ว เติมน้ำกลันลงไปในสารละลายจนมีปริมาณคราสุดท้าย 1,000 มล เทสารละลายทั้งหมดลงในบีกเกอร์ขนาด 2,000 มล นำไปปรับให้มีค่าความเป็นกรด 5.7 โดยใช้ 1N HCl (hydrochloric acid) หรือ 1N KOH การทดลองทุกกรรมวิธีใช้อาหารวุ้น ไส้สุนั普ริมา 6 ก/ล ลงในสารละลาย หลังจากนั้นจึงนำสารละลายตั้งกล่าวไปต้ม ต้มจนวุ้นละลายสั่งเกตได้จากสารละลายมีลักษณะใส แล้วจึงเติมน้ำตาลปริมาณ 30 ก/ล ลงไปต้มต่อจนน้ำตาลละลาย แบ่งอาหารที่เตรียมดังกล่าวเท่าๆกัน 2 ช้อน ขนาด 125 มล ขนาด 30 มล โดยใช้กระบอกตวง แล้วปิดหุ้มขวดทดลองแต่ละขวดด้วยพลาสติกทึบ ขนาด 7 x 9 ซม หุ้มทับด้วยกระดาษอลอกลายขนาดเดียวกัน และรักษาไว้ในตู้เย็น

ควยยางรักของ นำ่ไปนึ่งม่า เชื้อโดยใช้หม้อนึ่งความดันไอน้ำที่ 15 ป (ปอนด์)/ตร น (ตารางนิ้ว)
อุณหภูมิ 121 °ซ เป็นเวลา 15 นาที

ตารางที่ 5 ส่วนประกอบของสารละลายเข้มข้นแต่ละชนิดในอาหารสูตร MS (1962)

ชนิดของสารละลาย	ปริมาณสารละลายเข้มข้นในอาหาร 1 ล (มล)
ชาตุอาหารหลัก	
ความเข้มข้นชนิด 1 มลาร์	
NH_4NO_3	20.6
KNO_3	18.8
$\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	3.0
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	1.5
KH_2PO_4	1.3
ชาตุอาหารรอง เหล็ก และวิตามิน	
ความเข้มข้นชนิดละ 100 X	
ชาตุอาหารรอง	10
เหล็ก	10
วิตามิน	10
สารควบคุมการเจริญเติบโต	
ความเข้มข้นแต่ละชนิด	
ความรายละเอียดของแต่ละ	
การทดลองที่กำหนด	
น้ำมะพร้าว	100

6. วิธีการวิจัย

6.1 การทดลองที่ 1 ผลของ IBA และ BAP ที่มีต่อการเจริญเติบโตของยอดที่เลี้ยง

6.1.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดไชเดรนเบียซึ่งเลี้ยงในสภาพปลูกเชื้อ บนอาหารสูตร MS + IBA และ BAP 0.5 และ 2.25 มก/ล ตามลำดับ และน้ำมะพร้าว 10% โดยเลือกต้นที่มีความสม่ำเสมอ ก้าน สูงประมาณ 1 ซม มีใบ 3 คู่ และตัดใบคู่ล่างออกครึ่งใบตามยาว

6.1.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง

ใช้อาหารรากสูตร MS(1962) ทำการปรับระดับ IBA ให้มีความเข้มข้น ในช่วง 0-2.5 มก/ล ร่วมกับ IBA ที่ระดับต่างๆ ในช่วง 0.225-22.5 มก/ล โดยใส่อาหารราก 30 มล/ขวดรูปทรงพุ่มนາค 125 มล

6.1.3 วิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบทดลองปัจจัยร่วมกัน (factorial) แบบสุ่ม

สมบูรณ์

กำหนดปัจจัยและระดับความเข้มข้นที่ทดลองคึ่งนึง

6.1.3.1 IBA แบ่งเป็น 4 ระดับคือ 0, 0.05, 0.5 และ 2.5
มก/ล

6.1.3.2 BAP แบ่งเป็น 4 ระดับคือ 0.225, 2.25, 11.25 และ
22.5 มก/ล

การทดลองนี้มี 16 กรรมวิธี (ตารางที่ 6 หน้า 46) แต่ละกรรมวิธี

มี 5 ชุด

ตารางที่ 6 แสดงการรวมวิธีในการทดลองที่ 1

BAP (มก/ล)	0.225	2.25	11.25	22.5
IBA (มก/ล)				
0	1	2	3	4
0.05	5	6	7	8
0.5	9	10	11	12
2.5	13	14	15	16

6.1.4 สภาพการเลี้ยง

สภาพแสง และอุณหภูมิ เหมือนกับสภาพที่ใช้เลี้ยงชั้นส่วนแรก สำหรับ เครื่ยมวัสดุพิชพันธุ์ เพื่อการทดลอง

6.1.5 การบันทึกผล

ทำการบันทึกผลดังนี้

6.1.5.1 วันที่เริ่มพบรากคายออด

6.1.5.2 ความสูงของคันเดิม

6.1.5.3 จำนวนใบต่อคัน

6.1.5.4 จำนวนยอดที่เกิดขึ้นต่อชั่วโมงพืชที่เลี้ยง

6.1.5.5 ความสูงเฉลี่ยของยอดที่เกิดขึ้น

6.2 การทดลองที่ 2 ผลของน้ำมะพร้าวและน้ำตาลที่มีต่อการเจริญเติบโตของยอดที่เลี้ยง

6.2.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดไช่เครนเยีย ที่ปลูกเลี้ยงในสภาพปลอดเชื้อ บนอาหารชนิดเดียว กับการทดลองที่ 1 โดยเลือกยอดที่มีความสูงประมาณ 0.8 ซม มีใบ 3 คู่

6.2.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง ใช้อาหารสูตร MS แต่มีสารควบคุมการเจริญเติบโต IBA และ BAP 0.5 และ 2.25 มก/ล ตามลำดับ ทำการปรับระดับของน้ำมะพร้าวน้ำช่วง 0-20% ร่วมกับน้ำตาลที่ระดับต่าง ๆ ในช่วง 2-4% ภาชนะและปั๊มน้ำที่ใช้เหมือนกับการทดลองที่ 1

6.2.3 วิธีการทดลอง

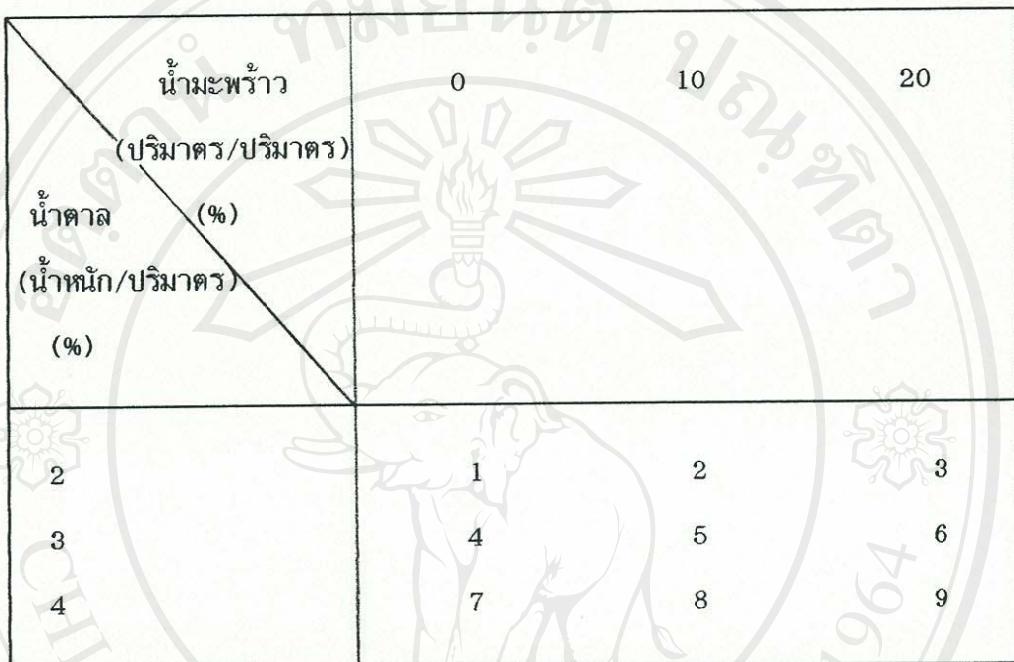
วางแผนการทดลองแบบทดลองปัจจัยร่วมกัน แบบสุ่มสมบูรณ์ กำหนดปัจจัยและระดับความเข้มข้นที่ทดลองดังนี้

6.2.3.1 น้ำมะพร้าว แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 0, 10 และ 20%

6.2.3.2 น้ำตาล แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 2, 3 และ 4%

การทดลองนี้มี 9 试验 (ตารางที่ 7 หน้า 42) แต่ละ试验มี 5 ชุด

ตารางที่ 7 แสดงกรรมวิธีในการทดลองที่ 2

6.2.4 สภาพการเลี้ยง

สภาพแสงและอุณหภูมิที่ใช้เลี้ยงเพื่อนการทดลองที่ 1

6.2.5 การบันทึกผล

6.2.5.1 ความสูงของต้นเค็ม

6.2.5.2 จำนวนใบต่อต้น

6.2.5.3 ลักษณะอื่น ๆ ที่ลังเกตพบ เช่นคุณภาพของใบ

6.3 การทดลองที่ 3 ผลของชั้นส่วนลักษณะต่าง ๆ ซึ่งใช้เลี้ยงที่มีต่อการเจริญเติบโต

6.3.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดพันธุ์ไซเดรนเยีย ที่ปลูกเลี้ยงในสภาพปลอดเชื้อบนอาหารวุ่น

สูตรเดียวกับการทดลองที่ 1 และนำมาตัดแบ่งในลักษณะต่าง ๆ โดยใช้ต้นพันธุ์ที่มีอายุเท่ากัน

6.3.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง

ใช้อาหารวุ่นลูตร MS ชนิดและระดับของสารควบคุมการเจริญที่ใช้ เช่น เดียวกับการทดลองที่ 2 + น้ำมะพร้าว 10% ภาชนะและปริมาณอาหารที่ใช้ เมื่อเทียบกับการทดลองที่ 1

6.3.3 วิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (completely randomized design) มี 6 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธี มี 5 ชั้้า

การทดลองแยกเป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ดังนี้คือ

กรรมวิธีที่ 1 ยอด

กรรมวิธีที่ 2 ข้อ

กรรมวิธีที่ 3 ยอดแบ่งเป็น 2 ส่วนตามยาว

กรรมวิธีที่ 4 ข้อแบ่งเป็น 2 ส่วนตามยาว

กรรมวิธีที่ 5 ยอดแบ่งเป็น 4 ส่วนตามยาว

กรรมวิธีที่ 6 ข้อแบ่งเป็น 4 ส่วนตามยาว

6.3.4 สภาพการเลี้ยง

สภาพแสงและอุณหภูมิที่ใช้ เลี้ยง เมื่อเทียบกับการทดลองที่ 1

6.3.5 การบันทึกผล

6.3.5.1 วันที่เริ่มพับการเก็บยอด

6.3.5.2 จำนวนยอดที่เก็บขึ้นต่อชั่วโมงพืชที่เลี้ยง

6.3.5.3 ความสูงเฉลี่ยของยอดที่เก็บขึ้น

6.3.5.4 ลักษณะอ่อน ๆ ที่พบ เช่นอาการฉ้ำชา

6.3.5.5 นำตัวอย่างใบจากต้นที่มีลักษณะฉ้ำชาไปทำการศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาเพื่อคุณภาพตัดบางของใบ

6.4 การทดลองที่ 4 ผลของ GA₃ ที่มีต่อการเจริญเติบโตของยอดที่เลี้ยง

6.4.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดไช่เครนเยีย ที่ปลูกเลี้ยงในสภาพปลอดเชื้อ เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

6.4.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง

ใช้อาหารรุ่นสูตร MS + IBA + BAP 0.05 และ 2.25 มก/ล ตามลำดับ + น้ำมะพร้าว 10% ทำการปรับระดับของ GA₃ ในอาหารให้มีระดับต่าง ๆ กันในช่วง 0-1 มก/ล GA₃ ที่ใช้ จะทำการผ่า เชือโดยการกรองโดยใช้ millipore filter ขนาด pore size 0.22 ไมครอน ภาชนะและปริมาณอาหารที่ใช้ เมื่อเทียบกับการทดลองที่ 1

6.4.3 วิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ มี 5 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 5 ชั้นการทดลองแยกเป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ดังนี้คือ

กรรมวิธีที่ 1 ไม่ใส่ GA₃

กรรมวิธีที่ 2 ใส่ GA₃ 0.1 มก/ล

กรรมวิธีที่ 3 ใส่ GA₃ 0.2 มก/ล

กรรมวิธีที่ 4 ใส่ GA₃ 0.4 มก/ล

กรรมวิธีที่ 5 ใส่ GA₃ 1.0 มก/ล

6.4.4 สภาพการเลี้ยง

สภาพแสงและอุณหภูมิที่ใช้ เมื่อเทียบกับการทดลองที่ 1

6.4.5 การบันทึกผล

6.4.5.1 ความสูงของคันเดิม

6.4.5.2 จำนวนใบต่อคัน

6.4.5.3 จำนวนยอดที่เกิดขึ้นต่อคันล่าวันพืชที่เลี้ยง

6.4.5.4 ความสูงเฉลี่ยของยอดที่เกิดขึ้น

**6.5 การทดลองที่ 5 ผลของ NAA และ kinetin ที่มีต่อการเจริญเติบโตของยอด
ที่เลี้ยง**

6.5.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดไซเดรนเยีย ซึ่งปลูกเลี้ยงในสภาพปลอดเชื้อ บนอาหารสูตรเดียวกับการทดลองที่ 1 โดยเลือกต้นที่มีความสม่ำเสมอ กัน สูงประมาณ 1 ซม มีใบ 2 คู่ ตัดใบคู่ล่างออกตามขวางประมาณครึ่งใบ

6.5.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง

ใช้อาหารวุ้นสูตร MS โดยใช้ออกซิน NAA และปรับระดับ NAA ในช่วง 0-0.5 มก/ล ร่วมกับ kinetin ที่ระดับต่าง ๆ ในช่วง 0.125-0.75 มก/ล ภายนอกที่ใช้และปริมาณอาหารต่อขวด เหมือนกับการทดลองที่ 1

6.5.3 วิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบทดลองปัจจัยร่วมกันแบบสุ่มสมบูรณ์ กำหนดปัจจัยและระดับความเข้มข้นที่ทดลองดังนี้

6.5.3.1 NAA แบ่งเป็น 4 ระดับคือ 0, 0.125, 0.25 และ 0.5
มก/ล

6.5.3.2 kinetin แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 0.125, 0.25, 0.5
และ 0.75 มก/ล

การทดลองนี้มี 16 试验 (ตารางที่ 8 หน้า 46) แต่ละ试验

มี 5 ชั้น

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 8 แสดงกรรมวิธีในการทดลองที่ 5

NAA (มก/ล)	0	0.125	0.25	0.5
kinetin (มก/ล)				
0.125	1	2	3	4
0.25	5	6	7	8
0.5	9	10	11	12
0.75	13	14	15	16

6.5.4 สภาพการเลี้ยง

สภาพแสงและอุณหภูมิที่ใช้เลี้ยง เมื่อการทดลองที่ 1

6.5.5 การบันทึกผล

6.5.5.1 ความสูงของต้นเดิม

6.5.5.2 จำนวนใบต่อต้น

6.5.5.3 จำนวนยอดที่เกิดขึ้นต่อชั้นล่างพืชที่เลี้ยง

6.6 การทดลองที่ 6 ผลของอุณหภูมิที่มีต่อการเจริญเติบโตของยอดที่เลี้ยง

6.6.1 พืชทดลอง

ใช้ยอดไซเดรนเยียที่ปลูกเลี้ยงในสภาพปลดปล่อย เชือ บนอาหารร่วนสูตร

เดียวกับการทดลองที่ 1 โดยเลือกต้นที่มีความสูงเท่ากัน มีใบ 3 คู่ ความสูงประมาณ 1 ซม
ตัดฯเป็นครึ่งออกครึ่งนำไปทาง

6.6.2 อาหารที่ใช้เลี้ยง

ใช้อาหารสูตรเดียวกับการทดลองที่ 4

6.6.3 วิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ มี 3 กรรมวิธี แต่ละกรรมวิธีมี 10 ช้ำ

การทดลองแยกเป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ดังนี้คือ

กรรมวิธีที่ 1 22°C

กรรมวิธีที่ 2 26°C

กรรมวิธีที่ 3 28°C

6.6.4 สภาพการเลี้ยง

เลี้ยงโดยวางขวดทดลองไว้ในตู้ ซึ่งมีการควบคุมอุณหภูมิและแสง ภาย
ในคุณภาพพื้นที่ห้องทดลอง เวลา 3 ชั่วโมง โดยมีระยะห่างจากขวดทดลอง $1/2$ พุ๊ค ความเข้ม²
แสง $2,500$ ลักซ์ ระยะเวลาที่ให้แสงทดลอง 24 ชั่วโมง อุณหภูมิภายในตู้แตกต่างกันไปตามวิธี
การทดลองที่กำหนด

6.6.5 การบันทึกผล

6.6.5.1 วันที่เริ่มทำการแยกยอค

จำนวนยอคที่เกิดขึ้นต่อชั่วโมงที่เลี้ยง

ความสูงของต้นไม้

จำนวนใบต่อต้น

ความสูงเฉลี่ยของยอคที่เกิดขึ้น

คัดลอกน้ำยาลักษณะเชิงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

7. การศึกษาทางเนื้อเยื่ออวัยวะ

ตัวอย่างที่ได้จากการทดลองที่เลี้ยงในสภาพธรรมชาติ ใบปกติและใบเจ็บน้ำที่
เกิดขึ้นในสภาพปลูก เชื้อ มาทำการร่วมกับเชลล์และรักษาสภาพเชลล์ คัวยน้ำยา FAA (Formalin-
Acetic-Alcohol) ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมของ ethyl alcohol(95%) 50 มล., glacial

acetic acid 5 มล, formaldehyde(37-41%) 10 มล และน้ำกลิ่น 35 มล จากนั้นทำการคึ่งน้ำออกจากเชลล์ โดยใช้ ethyl alcohol (95%), absolute alcohol, tertiary butyl alcohol (TBA) และน้ำกลิ่น โดยผสมไว้เป็นอัตราส่วนต่างกัน 4 ระดับตามรายละเอียดข้างล่าง (Johansen, 1940)

อัตราส่วนของสารเคมีที่ใช้คึ่งน้ำอออกจากเชลล์

grade (%)	95% ethyl alcohol (มล)	absolute alcohol (มล)	TBA (มล)	น้ำกลิ่น (มล)
70	50	-	20	30
85	50	-	35	15
95	50	-	50	-
100	-	25	75	-

ในการคึ่งน้ำอออกจากเชลล์ทั้ง 4 ระดับนี้ ใช้เวลาช่วงละ 12 ชม เมื่อครบทั้ง 4 ระดับแล้วจะใช้ TBA บริสุทธิ์ อีก 2-3 ครั้ง ครั้งละ 12 ชม หลังจากนั้นทำไฟฟาราฟินแทรกรื้มเข้าเนื้อเยื่อโดยใช้ส่วนผสมของ tertiary butyl alcohol และ paraffin oil อัตราส่วน 1:1 เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง 24 ชม แล้วจึงเทรวมกับ paroplast ที่หลอมไว้ล่วงหน้า ใหม้อัตราส่วน 1:1 นำไปวางไว้ในถุงอุณหภูมิ 56-58 °C เป็นเวลา 24 ชม แล้วจึงเปลี่ยนมาใช้ paroplast ที่หลอมไว้ล่วงหน้าเก็บไว้ในถุงเป็นเวลา 1 สัปดาห์ จากนั้นทำการฝังชิ้นส่วนที่จะศึกษาดังกล่าวลงใน paroplast เก็บไว้จนถึงเย็นประมาณ 24 ชม นำชิ้นส่วนไปฝานเป็นชั้นบาง ๆ ตามขวาง ๆ ให้ชิ้นฝานมีความหนา 10 ไมครอน คั่วยเครื่องฝานเนื้อเยื่อแบบไขมือหมุน (rotary microtome) ตัดແ劈เนื้อเยื่อบนกระจะล่าสไลด์ คั่ยน้ำยาดีเนื้อเยื่อ คือ albumin เก็บสไลด์ในถุงที่อุณหภูมิ

35-40 °C และทำการย้อมสีเนื้อเยื่อด้วย Delafield's hematoxylin เป็นเวลา 10 นาที ปิดแอลกอฮอล์ด้วยกระเจรปิกส์ไลค์ โดยอาศัยสารตัวกลางสำหรับปิกแพนส์ไลค์ด้วย canada balsam เมื่อสไลค์แห้งทำการศึกษาเปรียบเทียบใบไซเครน เยียดังกล่าวจากกล้องจุลทรรศน์ และทำการบันทึกภาพโดยใช้กล้อง Olympus OM-1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved